

неговъ прѣтель, който дѣмалъ: царю, остависа отъ тѣзи билки, които сѣ сѣща лѣжа: защото челоуѣкъ не е възможно да стане безсмертенъ, но царь като бѣше гладенъ за безсмертіе, никакъ не го слѣдѣше. И като сѣ расхождаше царь, прѣтеля мѣ грабна чашѣтъ отъ стола, и испи билките по скоро. А царь сѣ гнѣкъ мѣ рече: дерзостный челоуѣче, защо ми испи безсмертнѣ чашѣ, които сѣмъ купилъ сѣ голѣмъ цѣнѣ? Это вещь не гледамъ прѣтелство, но сега ще ти отъ сѣкъ главѣтъ. А той мѣ отговори весело безъ страхъ и рече: О царю, разбѣмѣй чи ты сѣ прелстенъ (излѣганъ): защото азъ като испихъ чашѣтъ, станѣхъ безсмертенъ, и какъ можѣши да ма убѣишь? Ако ли сѣмъ пакъ смертенъ, то знай чи не сѣмъ ти зель безсмертіе, но та'отарѣхъ отъ едиѣ прелестъ. (измама). Тога царь тосѣ часъ укротилъ гнѣкъ сѣ, и го похвалилъ, дѣто го отарѣка отъ тѣзи обманѣ. Сѣ такъози намерѣніе и богатый юноша пѣгалъ христа за царство небесно: защото той като чѣкалъ какъ Христосъ воскресѣа мертвы, мѣслѣлъ чи и не го ще напраки безсмертенъ. Но на землѣтъ нѣма безсмертіе, то быѣ само на неботѣ, когото не сѣ види сѣ тѣлесны очи, и малко сѣ оныѣ, които сѣ трѣбѣтъ за него, които разносятъ своего иманіе за него, които мѣчатъ своего тѣло сѣ ностѣ и воздержаніе, които тѣрпѣтъ раны и гоненіѣ за него. Но богъ е много милостивъ и готовъ е да прѣемни насъ въ царство небесное, само ако сѣ потрѣдиме за него. И ако не станеме тѣлесны мѣченицы, то баремъ дѣховны да станеме, и да ударжиме тѣлото сѣ отъ грѣхъ, ако не можеме, или не щеме да постиме много, то баремъ да не прѣдаме и да не сѣ упѣкаме, ако не можеме да спимъ на гола рогосѣ, то баремъ да не искаме копринаны постилки, ако не щеме да раздадеме сичкото сѣ иманіе, то малко да по раздадеме отъ него на бѣдныѣ сиромасы, и тога е возможно да придѣбѣме царство небесное: защото богъ е милостивъ и правосѣденъ, никому не прѣсѣча заплатѣтъ ако ще бы и едиѣ чашѣ стѣдѣна вода да сѣмъ дали нѣкому, за неговото име, и за неѣ богъ ще ны заплати. Это такъкъзи трѣдъ голѣмъ ли е? и такъози слѣгѣканіе тѣшко ли е, за да полѣчиме царство небесное? О наша голѣма глѣпость! Да бѣхѣмъ знаели нѣ какъкъ добринѣ е натоткѣлъ богъ за насъ на онзи свѣтъ, та бѣхѣмъ оставили сичкитѣ свѣтовны добринѣ като сметъ (бокаѣкъ).

Тѣзи райски добринѣ бѣши разбѣмѣлъ днешный празднѣмый угодиѣкъ божій, свѣтъи Николай, за тѣи не имѣши за ниѣ предъ очитѣ сѣ свѣтовна тѣ слава и богатство, но раздаѣше много милостына, много сиромасы спомогна и много славы подкрѣпи, само да полѣчи царство небесное, той былъ примѣръ и оглѣдало на милостынѣтъ и добринѣтъ. Той горѣлъ денѣ и ноѣтъ отъ любовь за бога, за